

Terra umbilicus

Scenarij za avtorski prvenec Daniela Petkovića

Napisal: Urban Belina

Produkcija: EMANAT, 2015

Vedno lahko odidete.

Slediti morate znakom za izhod v sili.

Če pa se kljub temu odločite ostati,

vedite, da sem tu zaradi vas.

Tega niti Einstein ni mogel doumeti, nekoč je izjavil: »Naš položaj na Zemlji je na moč nenavaden. Vsak od nas pride na kratek obisk, sicer ne ve prav dobro, zakaj je prišel, a vendar v vsem skupaj prepozna nek višji smisel. V vsakdanjem življenju zagotovo drži naslednje: vsak človek je tu ravno zaradi drugih ljudi.«

Vedno lahko odidete.

Slediti morate znakom za izhod v sili.

Če pa se kljub temu odločite ostati,

vedite, da sem tu zaradi vas.

Rosa na travniku je mlačna.

Tečem po travniku, da bi prišla na drugo stran.

V ušesih odzvanjajo nema svarila nekdanjih rodov.

Nikomur še ni uspelo.

Kam je druga stran?

Tukaj ni smeri.
Tečem v vse brezštevilne smeri hkrati.
Raztečene so.
Kam je druga stran?

Zaklinjam boginje.
Belo.
Črno.
Rdečo.

Gospo Vzhoda
in Gospo Zahoda.

Slika ima okvir.
Vedno bom tekla v sliki.
Tečem po travniku,
da bi prišla na drugo
stran.

Tukaj ni smeri.
Tečem v vse brezštevilne smeri hkrati.
Raztečene so.
Kam je druga stran?

Nikoli ne bom starica.

Vedno bom tekla v sliki.

Mene ne more izteči.

Reka ne teče več,

ne more me izteči.

Nikoli ne bom starica.

Vedno bom tekla v sliki.

Mene ne more izteči.

Reka ne teče več,

ne more me izteči.

Očetnjava vedno ponudi svoje nedri
za spokoj počitka.
Svoje velike grudi obrne navzgor proti nebu,
te objame
in ob tvoje stegno pritisne
veliki utripajoči ud.

Očetnjavski lingam.
Očetnjavski steber.
Očetnjavsko raskavo deblo.

Pritiska te na svoje velike dojke in
drgne obte s pikajočim grmičkom, iz
katerega štrli gromozanski erektirani dajalec.

Dajalec je radodaren.
dajalec rad da.
Dajalec je jemalec:
Nedolžnost jemlje, užitek da.

In ti se tako rad pritisneš ob grudi,
včasih jih sesljaš z veliko strastjo,

razvnet do blaznosti ...

Očetnjava te zagrabi za
košato grivo in preseli tvoja
sesljajoča usta niže, bliže ...

Preseli tvoja sesljajoča usta
na utripajoče deblo,
na dajalca sveta.

Ko z usti objameš dajalca,
se na očetnjavskih grudih izbočijo
modre nabrekle žile.
Iz prsnih bradavic
prične mezeti medeno mleko.

Očetnjava rada da.
Očetnjava rada ljubi.

Očetnjava rada vzame.
Vzame nedolžnost,
deviško kri.

Slepci, zaprti v enklave,
obljubljajo,
da bodo odrešili svet.

Med nama se razgrinja prostranstvo,
ki ga tvoje noge same
nikoli ne bodo mogle prečkati.
Rad bi ti povedal še več,
pa sem pozabil.

Rosa je še vedno mlačna,
če mi ne verjameš,
zapri oči in se poženi v tek.

Rad bi ti povedal še več,
pa sem to najbrž izgubil

na prelomu prostorij.

Morda se spet srečava,
mogoče si še kdaj prideva čisto blizu.

Rad bi rekel še kaj,
a so moje misli
le še svetloba,
ki zlagoma
izginja.